

ଏବଂ

ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିଛନ୍ତି

1 ଅତୀତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିଥିଲେ। **2** କିନ୍ତୁ ଏହି ଶେଷ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କଥା କହିଅଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାରା ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି। ସେହି ପୁତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। **3** ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାର ଅବକଳ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତୀ। ସେହି ପୁତ୍ର ନିଜର ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଧରି ରଖିଛନ୍ତି। ସେହି ପୁତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କଲେ। ତା'ପରେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ମହାମହିମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣପଟରେ ବସିଲେ। **4** ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅତ୍ୟଧିକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ନାମ ଦେଲେ, ତେଣୁ ସେ ଯେକୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମହାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି।

5 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ କହି ନ ଥିଲେ ଯେ:

“ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ୍ର; ଆଜି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ହେଲୁ।”
ଗୀତସଂହତା 2:7

ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ ଏହା କହି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ,

“ମୁଁ ତା'ର ପିତା ହେବି, ସେ ମୋର ପୁତ୍ର ହେବ।”
ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମୁୟେଲ 7:14

6 ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନକୁ ପୁନର୍ବାର ଜଗତ ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିବେ, ସେହି ସମୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେ କହନ୍ତି:

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତୁ,*
ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ 32:43

7 ନିଜର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି:

“ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ବାୟୁସ୍ୱରୂପ କରନ୍ତି, ଓ ଆପଣା ସେବକମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିର ଗିଖା ସ୍ୱରୂପ କରନ୍ତି।”
ଗୀତସଂହତା 104:4

8 କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପୁତ୍ର ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତି:
“ହେ ପରମେଶ୍ୱର! ତୁମ୍ଭର ସିଂହାସନ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ, ତୁମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟରେ ଗନ୍ତବ୍ୟଗାସନ କରିବ

9 ତୁମ୍ଭେ ଧାର୍ମିକତାକୁ ଭଲ ପାଅ, ଓ ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲକୁ ଦୂଷା କର। ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭକୁ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି।”
ଗୀତସଂହତା 45:6-7

10 ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି:
“ହେ ପ୍ରଭୁ! ତୁମ୍ଭେ ଆରମ୍ଭରେ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କଲ, ଓ ତୁମ୍ଭର ହାତ ଆକାଶ ନିର୍ମାଣ କଲ।

11 ଏହି ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଲୋପ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ। ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁତଳ ପୁରୁଣା ହୋଇଯିବ।

12 ତୁମ୍ଭେ ଗୁପ୍ତ ଭଳି ସେହିସବୁ ଗୁଡ଼ାଇବ ଓ ସେମାନେ ବସ୍ତୁ ଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କଦାପି ବଦଳିବ ନାହିଁ, ଓ ତୁମ୍ଭ ଜୀବନର ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ।”
ଗୀତସଂହତା 102:25-27

13 ପରମେଶ୍ୱର କେବେହେଲେ କୌଣସି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତକୁ କହିଛନ୍ତି କି ଯେ:

“ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରେ ନ ଆଣିଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ଡାହାଣରେ ବସିଆଅ।”
ଗୀତସଂହତା 110:1

14 ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ଆତ୍ମର ପରିତ୍ରାଣ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ

2 ଅତଏବ, ଆତ୍ମକୁ ଶିଖା ଯାଇଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ମନଯୋଗୀ ହେବା ଦରକାର, ନଚେତ୍ ସତ୍ୟମାର୍ଗରୁ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବୁ। **2** ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିବା ଶିକ୍ଷା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧର ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ ସେମାନେ ଅବମାନନା କଲେ, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ। **3** ଆତ୍ମକୁ ଦତ୍ତ ମହା ପରିତ୍ରାଣ ଅବହେଳା କଲେ, ଆତ୍ମେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ପରିତ୍ରାଣ ବିଷୟରେ କହିଲେ। ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ... କରନ୍ତୁ।” ଗ୍ରୀକର ଆବପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ: 32:43 ଓ ଏହା ପ୍ରତିଲିପିରେ ଏହା ମିଳେ।

ଆମକୁ ଏହାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇ ଦେଲେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ, ନାନାଦି ଚହ୍ନ ଓ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାନ ଦ୍ଵାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମାନବଦେହ ଧାରଣ କଲେ

5ଯେଉଁ ଭାବନାଗତ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ, ତାହାକୁ ଗାସନ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଦୁତମାନଙ୍କୁ ବାଛ ନାହାନ୍ତି । 6ଗାସ୍ତରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଏପରି ଲେଖା ଅଛି:

“ପରମେଶ୍ଵର! ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମନୁଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା ହୁଅ? ସେ କ’ଣ ସତରେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି ଯେ

7ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କଠାରୁ ତାହାକୁ ଅଲ୍ପକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନ୍ୟୁନ କରିଅଛ? ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନର ଗନ୍ତାପୁଚ୍ଚ ପିନ୍ଧାଇଅଛ,

8ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ତା’ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଅଛ ।”
ଗୀତସଂହତା 8:4-6

ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ତା’ର ବଶୀଭୂତ କଲେ, ତାହାହେଲେ ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ନାହିଁ, ଯାହାକି ତାହାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏବେ ସ୍ତୁତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ଉପରେ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବା ଦେଖି ପାରୁନାହିଁ । 9ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ରଖା ଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ସେ ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନର ଗନ୍ତାପୁଚ୍ଚ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି । ଏହାର କାରଣ, ତାହାଙ୍କର ଦୁଃଖଭୋଗ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଅଟେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ହେତୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ।

10ପରମେଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ଗୌରବ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଅନେକ ଲୋକ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଗୌରବରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ଏହା ଇଚ୍ଛା କରି ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୁଃଖଭୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ସିଦ୍ଧ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ମାର୍ଗ ଦେଖାଇଲେ ।

11ତେଣୁ ଯିଏ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି, ଓ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଦୁହେଁ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଅଟନ୍ତି । ଅତଏବ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ଡାକିବାରେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯୀଶୁ କୁହନ୍ତି:

12“ହେ ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ମୋର ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ କହିବି । ତୁମ୍ଭର ସବୁଲୋକ (ସାଧୁ) ମାନଙ୍କ ଆଗରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଂସା ଗାଇବି ।”

ଗୀତସଂହତା 22:22

13ସେ ଆହୁରି କହନ୍ତି:
“ମୁଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବି ।”
ଯିଶାଇୟ 8:17

ଓ ସେ କୁହନ୍ତି:
“ମୁଁ ଏହାଠାରେ ଅଛି । ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦତ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।”
ଯିଶାଇୟ 8:18

14ସେହି ସନ୍ତାନମାନେ ରକ୍ତମାଂସ ବିଶିଷ୍ଟ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ରକ୍ତ ମାଂସର ଶରୀର ଧାରଣ କଲେ । ସେପରି କରିବା ଦ୍ଵାରା, ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ଶକ୍ତିର ନିଦାନ ଗନ୍ତାପୁଚ୍ଚକୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ । 15ମୃତ୍ୟୁ ଭୟରେ ସାରା ଜୀବନ ବନ୍ଦନ ଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାପାଇଁ ଯୀଶୁ ମାନବରୂପ ଧାରଣ କରି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ । 16କାରଣ ପ୍ରକୃତରେ ଯୀଶୁ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମନଯୋଗୀ ନ ହୋଇ ଅବହାମର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । 17ଅତଏବ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ ଆପଣା ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ପରି ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଯେପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେବାରେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ସାଧନ ପାଇଁ ଦୟାଳୁ ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ମହାଯାଦକ ହୁଅନ୍ତି । 18ଯୀଶୁ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିଥିବାରୁ ପରୀକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।

ମୋଗାଙ୍କଠାରୁ ଯୀଶୁ ମହାନ

3 ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ମନ ଦିଅ । ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । ସେ ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ଵାସର ମହାଯାଦକ । ମୋ ପବିତ୍ର ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ମୁଁ ଏକଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଛନ୍ତି । 2ପରମେଶ୍ଵର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଦକ ସ୍ଵରୂପେ ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । ମୋଗାଙ୍କ ପରି ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥିଲେ । ଇଗ୍ଞରଙ୍କ ଗୃହରେ ଇଗ୍ଞର ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କଲେ । 3ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ ଘରଟିଏ ତିଆରି କରେ, ଲୋକେ ଘର ଭୁଲନାରେ ସେହି ଲୋକକୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି । ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ମୋଗାଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଯୀଶୁ ଅଧିକ ସମ୍ମାନର ଯୋଗ୍ୟ । 4ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘର କୌଣସି ଲୋକ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ । 5କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହରେ ମୋଗା ଜଣେ ସେବକ ରୂପେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତରେ ଯାହା କିଛି କହିବେ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି କଥା କହିଥିଲେ । 6କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁତ୍ର ଭାବେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥିଲେ । ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସୀଗଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ପରିବାର ସ୍ଵରୂପ ଅଛୁ । ଯଦି ଆମ୍ଭେ ସେହି ମହତ୍ ଆଶାର ଅପେକ୍ଷାରେ ଦୂର ଓ ଅଚଳ ରହିବା, ତା’ହେଲେ ଆମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ପରମେଶ୍ଵର ବାସ କରିବେ ।

ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଚାଲୁଥିବା

7ଅତଏବ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କୁହନ୍ତ:

“ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ‘ଆଦି’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ,

8ତେବେ ମରୁଭୂମିରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ବିନା ଯେପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ, ସେପ୍ରକାର ପୂର୍ବପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ ନ କର।

9ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ଧରି ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଲେ। ତଥାପି ସେମାନେ ମୋ ଧର୍ଯ୍ୟର ପରୀକ୍ଷା ନେଲେ।

10ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେହିଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୁହୁ ଥିଲି। ମୁଁ କହୁଥିଲି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଧାରା ସର୍ବଦା ଭୁଲ ଅଟେ। ସେମାନେ ମୋର ମାର୍ଗ ବୁଝନ୍ତ ନାହିଁ।

11ଅତଏବ ମୁଁ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହୁଥିଲି- ‘ସେ ଲୋକମାନେ କେବେହେଲେ ମୋର ବିଗ୍ରାମସ୍ଥଳରେ* ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ।’”
ଗୀତଂହତା 95:7-11

12ଅତଏବ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ କେହି ପାପ ନ କର, ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନ ହୁଅ, ଓ ନୀଚତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ନ ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ରୁହ। 13କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଉତ୍ସାହତ କର। ‘ଆଦିଦିନ’ ରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ ଦିଅ। ପାପର ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଲୋଭନରେ ପଡ଼ି ଲୋକେ ଯେପରି ହୃଦୟ କଠିନ ନ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। 14କାରଣ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ତୁମ୍ଭର ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା, ତାହା ଯଦି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଦାୟ ରଖିବ, ତାହାହେଲେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରରେ ସହଭାଗୀ ହେବ। 15ଏହାହିଁ ଗାୟ ମଧ୍ୟ କୁହେ:

“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଆଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ତା’ହେଲେ ଅତୀତରେ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲ, ସେପରି ଆପଣା ହୃଦୟ, କଠିନ ନ କର।”
ଗୀତଂହତା 95:7-8

16ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି କେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥିଲେ? ଯେଉଁମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ, ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଅଟନ୍ତି। 17ପରମେଶ୍ୱର ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ଧରି କାହା ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କରିଥିଲେ? ଯେଉଁମାନେ ପାପ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର କ୍ରୋଧ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ମଲେ। 18ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ବିଗ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ଅବାଧ୍ୟ ହେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ଏହା କହୁଥିଲେ। 19ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛି ଯେ, ସେମାନେ ନିଜ ଅବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ।

4 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଗ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିବା ସ୍ଥଳେ ସୁଦ୍ଧା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ନ ହେଉ, ଏଥିପାଇଁ ସତକର୍ତ୍ତାର ନୀତି ନ କାଟିବା ଉଚିତ। 2କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେପରି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେପରି ସ୍ତ୍ରୀମାଗୁରୁ କୁହାଯାଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ବକ ନିଜସ୍ୱ, ନ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସ୍ତ୍ରୀମାଗୁରୁ ଲାଭନକ ହେଲା ନାହିଁ। 3ଆମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନେ ବିଗ୍ରାମ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଛୁ। ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର କହୁଅଛନ୍ତି:

“ମୁଁ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହୁଥିଲି- ସେ ଲୋକମାନେ କେବେହେଲେ ମୋର ବିଗ୍ରାମ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ।”
ଗୀତଂହତା 95:11

ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହୁଲେ। କିନ୍ତୁ ନିଗତ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ବିନାଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାମ ସରିଯାଇ ଥିଲା। 4ଗାୟର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସଫାହର ସଫ୍ଟନ ବିନା ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି: “ସଫ୍ଟନ ବିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ସମସ୍ତ କାମରୁ ବିଗ୍ରାମ ନେଲେ।”* 5ପରମେଶ୍ୱର ଆଉ ଏକ ଗାୟରେ କହୁଛନ୍ତି: “ସେହି ଲୋକମାନେ କେବେହେଲେ ମୋର ବିଗ୍ରାମ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ।”*

6ଯେଉଁଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗରୁ ସ୍ତ୍ରୀମାଗୁରୁ ଶୁଣା ଯାଇ ଥିଲା, ନିଜର ଅବଜ୍ଞା ଯୋଗୁ ସେମାନେ ବିଗ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ କେତେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଗ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବାକି ଥିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ବିନ ଅର୍ଥାତ ‘ଆଦିଦିନ’* ନିରୂପଣ କଲେ। 7ଏହି ବିନଟି ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ବିନ ପରେ ଦାଉଦଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କହୁଛନ୍ତି। ସେହି ଗାୟରେ, ଆମ୍ଭେ ପୂର୍ବରୁ କହୁଛୁ:

“ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ‘ଆଦି’ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣିଛ, ତାହାହେଲେ ପୂର୍ବପରି ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ ନ କର।”
ଗୀତଂହତା, 95:7-8

8ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଯିହୋଶୁୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଇଗ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ବିଗ୍ରାମସ୍ଥଳକୁ ନେଇଯାଇ ନ ଥିଲେ। ଯଦି ସେ ନେଇଥାନ୍ତେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିନ ‘ଆଦି’ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ନ ଥାନ୍ତେ। 9ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଲାଗି ସଫ୍ଟନ ବିନର ବିଗ୍ରାମ ଭୋଗିବାର ବାକି ଅଛି। 10ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ କାମ ସମାପ୍ତ କଲା ପରେ ବିଗ୍ରାମ କଲେ। ସେପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲାପରେ ବିଗ୍ରାମ ପାଇଥାଏ। 11ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି

ବିଗ୍ରାମସ୍ଥଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାମ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଥିବା ସ୍ଥଳ।

“ସଫ୍ଟନ ବିନରେ ... ନେଲେ।” ଆବପୁସ୍ତକ 2:2
“ସେହି ଲୋକମାନେ ନାହିଁ।” ଗୀତଂହତା 95:11
‘ଆଦିଦିନ’ ଏହାର ଅର୍ଥ ‘ଏବେ’ କରିବା।

ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ କଠିନ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ରାମସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଦାନୁସରଣ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଯେପରି ପଡ଼ି ନ ଯାଆନ୍ତି; ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମମାନେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ପରଶ୍ରମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

12ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନୀବନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ଅଟେ । ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଦ୍ୱିଧାର ଖଡ୍ଗ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଧାରୁଥାଏ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମ ପ୍ରାଣ, ଆତ୍ମା, ହାତ ଓ ମନ୍କାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭେଦ କରିପାରେ । ଏହା ହୃଦୟର ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଭାବର ବିଗୁର କରେ । 13ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି କଥା ଲୁଚି ରହି ପାରେ ନାହିଁ । ସେ ସୃଷ୍ଟି ଭାବରେ ସବୁ କିଛି ଦେଖି ପାରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅନାବୃତ୍ତ । ଆତ୍ମେ କପରି ନୀବନଯାପନ କରିଛୁ ତାହାଙ୍କ ଛାମୁରେ ତହିଁର ହସାବ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଯୀଶୁ ଆତ୍ମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି

14ପୁତ୍ର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମର ପ୍ରଧାନ ମହାଯାଦକ । 15ଅତଏବ ଆତ୍ମେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ପୃଥ୍ୱ ରହିବା ଉଚିତ । ମହାଯାଦକ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ନାଶକ । ଦରତରେ ଥିବା ବେଳେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ । 16ଆତ୍ମମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଦୟା ଓ କୃପାପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଜନକ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଆତ୍ମର ମହାଯାଦକ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସାର ସହ ଯାଇପାରିବ ।

5 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିହୁଦୀ ମହାଯାଦକ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମନୋନୀତ ହୁଅନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣା ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳି ଉତ୍ତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ମହାଯାଦକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । 2ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ଭଳି ମହାଯାଦକର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି, ତେଣୁ ସେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବାକୁ ସମର୍ଥ । 3ମହାଯାଦକ ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ବଳି ଉତ୍ତର କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜର ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ଥିବା ହେତୁରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ବଳି ଉତ୍ତର କରିବା ଉଚିତ ।

4ମହାଯାଦକ ହେବା ଏକ ସମ୍ମାନର ବିଷୟ । କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ନିଜେ ଏହି କାମ ପାଇଁ ବାଛନ୍ତି ନାହିଁ । ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଆହୂତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେପରି ହାରୋଣ ଆହୂତ ହୋଇଥିଲେ । 5ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ସେହି ଡକା ହୋଇଥିଲେ । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାର ସେ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ:

“ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ୍ର; ଆଜି ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ହେଲୁ ।”
ଗୀତସଂହତା 2:7

6ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି:
“ମଲକୀସେଦକଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଦକ ଅଟ ।”
ଗୀତସଂହତା 110:4

7ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦରତରେ ଥିଲାବେଳେ ଯେ, ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଲୁକ ଭାବରେ ଅଶ୍ରୁପାତ ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବିନତି ଉତ୍ତର କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାମ କରୁଥିଲେ ଓ ନମ୍ର ଥିଲେ, ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱଭର ଦେଇଥିଲେ । 8ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ତଥାପି ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ୱାର ଆଜ୍ଞା ବହତା ଗିଣିଲେ । 9ପୁଣି ଯୀଶୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଥିଲେ । ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନନ୍ତି ସେମାନେ ଅନନ୍ତ ନୀବନ ପାଇପାରିବେ । 10ପରମେଶ୍ୱର ମଲକୀସେଦକଙ୍କ ଭଳି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଦକ ରୂପେ ବାଛିଲେ ।

ପତନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତକର୍ତ୍ତାଣୀ

11ଏ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କଥା କହିବା ପାଇଁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅବୃତ୍ତା ହେଉଛ, ଏହାକୁ ବୁଝାଇବା କଷ୍ଟକର । 12ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେକ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ଗଲଣି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଉପଦେଶକ ହୋଇ ସାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯାହା ନିଶା ପଡ଼େ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରାର୍ଥନିକ ମୌଳିକ ପାଠଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ନିଶେ ଲୋକ ଦରକାର । ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୀର ଦରକାର ହେଲ ଭଳି, ତୁମ୍ଭମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷା କରୁଛ । ତୁମ୍ଭମାନେ କଠିନ ଆହାର ଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନାହିଁ । 13ଯେ କେବଳ କ୍ଷୀର ଖାଇ ବଞ୍ଚେ, ସେ ଶିଶୁପରି । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା କଣ ତାହା ଜାଣିନାହିଁ । ସେମାନେ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ପାର୍ଥକ୍ୟ ନିରୂପଣ କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଗୁଡ଼ିକ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । 14କିନ୍ତୁ କଠିନ ଖାଦ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଶିଶୁପରି ବ୍ୟବହାର ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛନ୍ତି ।

6 ଅତଏବ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷାର ସମାପ୍ତି ଘଟାଇବା ଦରକାର । ଆତ୍ମେ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ, ତହିଁରୁ ପଶ୍ଚାତପଦ ହେବା ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମ ନୀବନ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ, ଆତ୍ମମାନେ ମନ୍ଦକର୍ମରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲୁ । 2ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ବିଷୟରେ, ଲୋକଙ୍କୁ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରିବା ବିଷୟରେ, ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥତ ହେବା ବିଷୟରେ ଓ ଗୋଷ ବିଗୁର ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆତ୍ମେ ସିଦ୍ଧିଲାଭ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଉଚିତ । 3ହଁ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ଏପରି କରିବ ।

4-6ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାର୍ଗ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ ପରେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନୀବନ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରି ପାରିବ? ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟର ଶିକ୍ଷା ପାଇ ସାରିଛନ୍ତି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହୁଛି । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ

ପ୍ରାପ୍ତ କରି, ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହଭାଗୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭାବନାଗତର ମହାନ ଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଥିଲେ । ସେମାନେ ତହିଁର ଉତ୍ତମତା ଜୀବନରେ ଉପଲବ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତା’ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାର୍ଗ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କୃଷ୍ଣରେ ଚଢ଼ାଇ କଣ୍ଠା ମାରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରୁଛନ୍ତି ।

7ସେ ଲୋକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁର ବୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶ । କୃଷକ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ରକ୍ଷଣ ବେକ୍ଷଣ କରେ । ଯଦି ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ଫସଲ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତାହା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଏ । 8କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି କ୍ଷେତ୍ର କଣ୍ଠା ଓ ଅନାବନା ଘାସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ତା’ହେଲେ ତାହା ଅକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ସେହି ଭୂମି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ଅଭିଶପ୍ତ ହୁଏ, ଓ ଶେଷରେ ତାହା ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।

9ପ୍ରିୟ ନିତୁରଣ! ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଆଶା କରୁ । ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ପରତ୍ରାଣର କଥା ଆମ୍ଭକୁ କହିବ । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଯେଉଁ ପ୍ରେମଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଭଲ କାମକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବେ । 10ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ନ୍ୟାୟୀ । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଏକଥା ସେ ମନେ ରଖିବେ । 11ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁ ଯେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନସାରା ସେହି ଭଲ କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରୁଥାଆ । ତେବେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଭ୍ରମର ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟ ଲାଭ କରିବ । 12ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଆଲକ୍ୟପରାୟଣ ନ ହୋଇ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ବିଷୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହୁଅ, ଏକଥା ଆମ୍ଭେ ଚାହୁଁ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ହେତୁରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ।

13ପରମେଶ୍ୱର ଅବହାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମହାନ ଲୋକ ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ନାମରେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ସାଧନା କରିବେ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । 14ପରମେଶ୍ୱର କହଲେ: “ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ଭ୍ରମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି । ମୁଁ ଭ୍ରମର ବଂଶ ଅତିଶୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବି ।”* 15ଅବହାମ ଯୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଏହା ଘଟିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ । ଓ ପରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୁସାରେ ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

16ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ଅପେକ୍ଷା ମହତ୍ତ୍ୱ ଲୋକର ନାମ ନେଇ ଶପଥ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର କଥାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିବାଦର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୁଏ । 17ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ ।

ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଯୋଜନାରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟେ ନାହିଁ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସହ ଶପଥ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । 18ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ଯାକ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର କିଛି କହନ୍ତି ସେ ମିଛ କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ପୁଣି କୌଣସି ଶପଥ କଲବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ମିଛ କହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ସ୍ମରଣା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କଥା ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭରସାରେ ସ୍ଥିର ରହିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରେ । 19ଆମ୍ଭର ସେହି ଭରସା ଗୋଟିଏ ଲଙ୍ଘନ ଭଳି ନିଶ୍ଚିତ ଓ ସ୍ୱପ୍ନ । ଏହା ମନ୍ଦିରର ପରଦା ଆଡୁଆଳରେ ଥିବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆମ୍ଭର ଆତ୍ମାକୁ ସ୍ମରଣିତ ରଖେ । 20ଯୀଶୁ ଆଗରୁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ସାରିଛନ୍ତି, ଓ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ପଥ ଉନ୍ମୁଳ୍ କରିଛନ୍ତି । ମଲକୀଶେଦକଙ୍କ ଭଳି ଯୀଶୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ମହାଯାଦକ ଅଟନ୍ତି ।

ଯାଦକ ମଲକୀଶେଦକ

7 ମଲକୀଶେଦକ ଶାଲେମର ରାଜା ଥିଲେ, ଓ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯାଦକ ଥିଲେ । ଅବହାମ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦିତ କରି ଫେରିଲାବେଳେ ମଲକୀଶେଦକ ଅବହାମଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ । ସେ ଅବହାମଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । 2ଯୁଦ୍ଧରେ ଦିତି ଅବହାମ ଯାହା ପାଇଥିଲେ ତା’ର ଏକ ଦଶମାଂଶ ସେ ମଲକୀଶେଦକଙ୍କୁ ଦେଲେ । ମଲକୀଶେଦକ ନାମର ଅର୍ଥ: ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି “ଧର୍ମରାଜା” ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା “ଶାଲେମର ରାଜା” ଅର୍ଥାତ୍ “ଶାନ୍ତର ରାଜା” । 3କେହି ହେଲେ ମଲକୀଶେଦକଙ୍କ ପିତା କି ମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ପୁଣି ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେ କେବେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଓ କେବେ ମଲେ ତା’ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ମଲକୀଶେଦକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭଳି, ଓ ସେ ସଦା ସର୍ବଦା ପାଇଁ ଯାଦକ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

4ମଲକୀଶେଦକ କେତେ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଭାବି ଦେଖ । ମହାନ ପିତା ଅବହାମ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯାହା କିଛି ଦିତି ଥିଲେ ତାର ଏକ ଦଶମାଂଶ ମଲକୀଶେଦଙ୍କୁ ଦେଲେ । 5ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଲେବୀ ବଂଶର ଯାଦକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ପାଇବା କଥା । ଯାଦକମାନେ ଏହି ଅଂଶ ନିଜଲୋକ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଉଥିଲେ, ଯଦିଓ ଯାଦକ ଓ ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଅବହାମଙ୍କ ବଂଶଜ ଅଟନ୍ତି । 6ମଲକୀଶେଦକ ଲେବୀ ବଂଶର ନ ଥିଲେ । ତଥାପି ସେ ଅବହାମଙ୍କଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ପାଇଲେ । ଓ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ ଅବହାମଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ । 7ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ସାନ ବଡ଼ଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । 8ଯାଦକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ପାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ବଞ୍ଚି ପରିଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅବହାମଙ୍କଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ପାଇଥିବା ମଲକୀଶେଦକ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ

ଏବେ ମଧ୍ୟ ନୀବିତ । 9ଲେବୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏକଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କହ ପାରିବା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅବୁହାମ ମଲ୍ଲକୀଷେଦକଙ୍କୁ ଦଶମାଂଶ ଦେଲେ, ତା'ର ଅର୍ଥ ଲେବୀ ମଧ୍ୟ ତାହା ଦେଲେ । 10ଲେବୀ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନନ୍ଦୁ ନ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଅବୁହାମ ମଲ୍ଲକୀଷେଦକଙ୍କୁ ଭେଟିବା ସମୟରେ ଲେବୀ ଅବୁହାମଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଗରୀରରେ ଥିଲେ ।

11ଲେବୀ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ* ଯାଦକମାନଙ୍କର ପଦ୍ଧତି ଅନୁଯାୟୀ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ଯାଦକ ମାନଙ୍କର ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧ କରା ଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଅତଏବ, ଆଉ ଦଶେ ଯାଦକର ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ହାରୋଣଙ୍କ ଭଳି ନୁହେଁ ମାତ୍ର ମଲ୍ଲକୀଷେଦକଙ୍କ ଭଳି ଆଉ ଦଶେ ଯାଦକର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । 12ଯେତେବେଳେ ଯାଦକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । 13ଆମ୍ଭେ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବକ୍ଷୟରେ କହୁଛୁ । ସେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକ ଥିଲେ । ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର କେହି କେବେ ହେଲେ ଆଗରୁ ଯାଦକ ଭାବେ ବେଦୀ* ରେ ସେବା କରି ନ ଥିଲେ । 14କାରଣ ଏହା ସୁସ୍ଥ ଯେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ନାତ । ମାତ୍ର ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର ଯାଦକମାନଙ୍କ ବକ୍ଷୟରେ ମୋଗା କହନାହାଁନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ମଲ୍ଲକୀଷେଦକଙ୍କ ଭଳି ଦଶେ ଯାଦକ

15ଏହି କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ମଲ୍ଲକୀଷେଦକଙ୍କ ଭଳି ଆଉ ଦଶେ ଯାଦକ ଅଛନ୍ତି । 16ସେ କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଯାଦକ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ବରଂ ଅକ୍ଷୟ ନୀବନର ଗନ୍ଧ ଅନୁସାରେ ଯାଦକ ହେଲେ । 17ଗାୟରେ ତାଙ୍କ ବକ୍ଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି: “ତୁମ୍ଭେ ମଲ୍ଲକୀଷେଦକଙ୍କ ଭଳି ଦଶେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଦକ ଅଟ ।”* 18ପୂର୍ବ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳ ଓ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିବାରୁ ଲୋପ କରି ଦିଆ ହେଲା । 19ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ବକ୍ଷୟ ସିଦ୍ଧ କରି ନ ଥିଲା । ଏବେ ଆମ୍ଭକୁ ମିଳିଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଭରସାରେ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପାରିବା ।

20ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମହାଯାଦକ କଲବେଳେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଗପଥ କରିଥିଲେ, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଯାଦକ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ଗପଥ ହୋଇ ନ ଥିଲା । 21କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗପଥ କରିଥିବା ହେତୁରୁ ଯୀଶୁ ଯାଦକ ହୋଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ:

“ପ୍ରଭୁ ଗପଥ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ନିଜ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ନାହିଁ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାଦକ ଅଟ ।”

ଗୀତଞ୍ଚହତା 110-4

ଲେବୀ ପରିବାରବର୍ଗ ଯାକୁବଙ୍କର ବାରଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ, ଇହୁଦାମାନଙ୍କର ବାରଟି ‘ଦନଦାତ୍ରି’ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ।

ବେଦୀ ପଥରର ଚତୁର୍ଭୁଜ, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ବଳିକୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଏ ।

“ତୁମ୍ଭେ ... ଯାଦକ ଅଟ ।” ଗୀତଞ୍ଚହତା 110:4

22ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଦଲୋକଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ନିୟମର ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ନାମିତ୍ୱାତ ।

23ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅନ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ମରିଗଲେ, ସେମାନେ ଆଉ ଯାଦକ ହୋଇ ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଯାଦକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ସେଠାରେ ଥିଲେ । 24କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଅମର । ସେ କେବେହେଲେ ଯାଦକ ସେବାରୁ ଅବ୍ୟାହିତ ହେବେ ନାହିଁ । 25ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଇ ପାରିବେ । ସେ ନିତ୍ୟ ନୀବିତ ହେବାରୁ, ଲୋକେ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ ।

26ଅତଏବ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭଳି ମହାଯାଦକ ଆତ୍ମର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସେ ପବିତ୍ର, ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ପାପ ନାହିଁ । ସେ ପବିତ୍ର ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନୁହଁନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନକୁ ନିଆ ଯାଇଛି । 27ସେ ଅନ୍ୟ ଯାଦକମାନଙ୍କ ଭଳି ନୁହଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ବଳି ଉତ୍ତରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ନିଜ ପାଇଁ ଓ ପରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାପ ଲାଗି ସେମାନଙ୍କୁ ବଳି ଉତ୍ତରଣ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ଚରକାଳ ନିମନ୍ତେ ଏକାଥରକେ ବଳିକୃତ ହେଲେ । ସେ ନିଜକୁ ସମର୍ପି ଦେଲେ । 28ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳତା ବିଶିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମହାଯାଦକ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ କରେ । ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଗପଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରେ କରିଥିଲେ, ତଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳ ମହାଯାଦକ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ପାଇଲେ ।

ଯୀଶୁ ଆତ୍ମର ମହାଯାଦକ

8 ଆମ୍ଭେ ଯାହା କିଛି କହୁଛୁ, ତାର ସାର ମର୍ମ ହେଲା ଯେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏଭଳି ଦଶେ ମହାଯାଦକ ଅଛନ୍ତି, ଯେ ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଫିଦାସନର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସି ଅଛନ୍ତି । 2ଆତ୍ମର ମହାଯାଦକ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ* ରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ନିର୍ମିତ ସ୍ଥାନରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ସେହି ଉପାସନା ସ୍ଥଳରେ ସେବା କରନ୍ତି ।

3ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦାନ ଓ ବଳି ଉତ୍ତରଣ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାଯାଦକଙ୍କର କାମ ଅଟେ । ଅତଏବ ଆତ୍ମର ମହାଯାଦକ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କିଛି ଉତ୍ତରଣ କରିବା କଥା । 4ଯଦି ଆତ୍ମର ମହାଯାଦକ ପୃଥିବୀରେ ଏବେ ନୀବିତ ଥାଆନ୍ତେ, ତା'ହେଲେ ସେ ଯାଦକ ହୋଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତେ । ମୋର କହିବାର କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବଳି ଉତ୍ତରଣ କରୁଥିବା ଯାଦକମାନେ ଅଛନ୍ତି । 5ଏହି ଯାଦକମାନେ ଯେଉଁ କାମ କରନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା କାମ ଗୁଡ଼ିକର ଛାୟା ଓ ନମୁନା ମାତ୍ର । ସେଥିପାଇଁ ମୋଗା ତମ୍ଭ* ନିର୍ମାଣ

ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ରହି ପୂଜିତ ହୁଅନ୍ତି ।

କରିବାକୁ ଗଲବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇ କହିଥିଲେ: “ପବିତ୍ର ଉପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ନିୟମ ଦେଖାଇ ଥିଲି, ତଦନୁସାରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କର।”*
 ୬କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାମ କରିବାକୁ ଦିଆ ହୋଇଛି ତାହା ସେହି ଯାଦକମାନଙ୍କ କାମଠାରୁ ଉଲ୍ଲସ୍ତର। ସେପ୍ରକାରେ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି କରୁଥିବା ନୂତନ ନିୟମ ପୁରାତନ ନିୟମ ଅପେକ୍ଷା ଉଲ୍ଲସ୍ତ ଅଟେ। ଏହି ନୂତନ ନିୟମ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ। ୭ଯଦି ପ୍ରଥମ ନିୟମରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନଥାନ୍ତା ତାହେଲେ ସେଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାନ୍ତା। ୮କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ତ୍ରୁଟି ଦେଖିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ:

“ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ନୂତନ ଚୁକ୍ତି କରିବି।

୯ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ନିୟମ କରିଥିଲୁ ସେ ଅନୁସାରେ ହେବ ନାହିଁ। ସେହି ନିୟମ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଧରିଲୁ ବେଳେ ଓ ମିଶର ଦେଶରୁ ଆଣିଥିଲୁ ବେଳେ କରି ଥିଲି। ପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି: ମୁଁ ଦେଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ସେମାନେ ପାଳନ କରିବା ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ, ଓ ମୁଁ ନିଜକୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଆଣିଲି।

10ଏହି ନୂତନ ନିୟମଟି ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକଙ୍କ ସହତ କରିବି, ଏହି ନିୟମଟି ମୁଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରିବି ପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି: ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଆପଣା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେହିସବୁ ଲେଖିବି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ହେବି, ଓ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ।

11ଏହାପରେ ପୁନର୍ବାର କେହି ନିଜ ଭାଇ ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନାହିଁବା ନିମନ୍ତେ କିଛି କହିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ, କାହିଁକି? କାରଣ ସାନଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ନାହିଁବେ।

12ଓ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିଥିବା ଦୋଷ ସବୁ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିଦେବି, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉ ଅଧିକ ମନେ ରଖିବି ନାହିଁ।”
 ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ 31:31-34

13ପରମେଶ୍ୱର ଏହାକୁ ନୂତନ ନିୟମ ବୋଲି କହି, ପ୍ରଥମ ନିୟମଟିକୁ ପୁରାତନ ନିୟମ କରି ଅଛନ୍ତି। ଯେଉଁ ବିଷୟସବୁ ପୁରାତନ ଓ ଅକାମୀ ହୋଇଯାଇଛି, ତାହା ଅତିଶୀଘ୍ର ଲୋପ ପାଇ ଯିବ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ଉପାସନା

୯ ପ୍ରଥମ ନିୟମରେ ଉପାସନାର ନିୟମାବଳୀ ଥିଲା। ଏନିମନ୍ତେ ମଣିଷ ନିର୍ମିତ ଗୋଟିଏ ଉପାସନା ଗୃହ ମଧ୍ୟ

ତମ୍ଭେ ଯାହାଭିତରେ ନିଜଲୋକଙ୍କ ସହତ ପରମେଶ୍ୱର ରହିଥିଲେ ଓ ଯିହୁଦୀ ଯାଦକମାନେ ଉପାସନା କରିଥିଲେ। ଏହାକୁ ଆବାସ ତମ୍ଭେ କୁହାଯାଏ।

“ପବିତ୍ର ... ନିର୍ମାଣ କର।” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 25:40

ଥିଲା। ୨ଏହି ସ୍ଥାନଟି ଗୋଟିଏ ତମ୍ଭେ ଭିତରେ ଥିଲା। ଏହି ତମ୍ଭେ ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଦୀପ, ମେଦ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ଗୋଟା ଥିଲା। ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ‘ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ’ ବୋଲି କୁହା ଯାଇଥିଲା। ୩ଦ୍ୱିତୀୟ ପରଦା ପଛ ପଟରେ ଯେଉଁ ବଖରା ଥିଲା ତାହାକୁ ‘ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ’* କୁହାଯାଉଥିଲା। ୪ଏଠାରେ ସୁଗନ୍ଧିତ ପ୍ରବ୍ୟ ପୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ବେଦୀ ଥିଲା। ‘ପୁରାତନ ନିୟମ’* ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ର ବାକସ୍ ଭିତରେ ଥିଲା। ବାକସ୍ ସ୍ତମ୍ଭରେ ତିଆରି ହୋଇ ଥିଲା। ସେହି ବାକସ୍ ଭିତରେ ସ୍ତମ୍ଭରେ ତିଆରି ମାମ୍ବା* ରଖାହୋଇ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଥିଲା। ହାରୋଣର ବାଡ଼ି ଯେଉଁବାଡ଼ି ଉପରେ ନୁଆ ହୋଇ ପତ୍ର କଅଁଳ ଥିଲା ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ସେହି ବାକସ୍ରେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଦଶଆଙ୍କା ଲେଖାଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକମାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ୫ବାକସ୍ ଉପରେ କିରୁବ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁଥିଲେ। ଏମାନେ ‘ଦୟାର ଆସନ’* ରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏବେ ବିସ୍ତାର ପୂର୍ବକ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ପାରିବୁ ନାହିଁ। ୬ମୋର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ତମ୍ଭେରେ ସମସ୍ତ କିଛି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖା ଯାଇ ଥିଲା। ଯାଦକମାନେ ଉପାସନା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ବଖରାଟିକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଯାଆନ୍ତି। ୭କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବଖରା ଭିତରକୁ କେବଳ ବର୍ଷରେ ଥରେ ମହାଯାଦକ ଯାଇ ପାରୁ ଥିଲେ। ମହାଯାଦକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର ରକ୍ତ ନ ନେଇ କଦାପି ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିନି ନାହିଁ। ଯାଦକ ନିଜର ଲୋକମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନକୃତ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସେହି ରକ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରୁ ଥିଲେ। ୮ଏତଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆତ୍ମକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମ ବଖରାଟି ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ଖୋଲି ହୋଇ ନାହିଁ। ୯ଏହା ଆଦି ଆତ୍ମ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ସରୁପ। ଏହା ସୁରୁଭ ବ୍ୟ ଯେ, ଯେଉଁ ଦାନ ଓ ବଳିଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କ ରାଯାଏ, ତଦ୍ୱାରା ଉପାସକ ପାପରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଉକ୍ତ ବଳି ହେତୁ ସେ ସିଦ୍ଧିଲାଭ କରିପାରେ ନାହିଁ। 10ସେଗୁଡ଼ିକ ଖାଦ୍ୟ, ପେୟ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗୌଚକ୍ରିୟା କେବଳ ଗାରାରିକ ବିଧିବିଧାନ ଅଟେ, ଏତଦ୍ୱାରା ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସବୁ ନିୟମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ।

***‘ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ’** ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ମହାଯାଦକ ସହତ ଦେଖା କରନ୍ତି।
ପୁରାତନ ନିୟମ ସ୍ତମ୍ଭ ଛାଉଣୀ ହୋଇଥିବା କାଠ ବାକସ୍ ଭିତରେ ପୁଇଟି ଫଳକ ପଥରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା।
ମାମ୍ବା ମରୁଭୂମିରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ।
‘ଦୟାର ଆସନ’ ବାକସ୍ରେ ରୁକ୍ତ ରଖା ଯାଇଥିବା ନାଗାର, ଠିକ ବାକସ୍ ଉପରେ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ମହାଯାଦକ କୌଣସି ପଶୁରୁ ରକ୍ତ, ବର୍ଷକରେ ଥରେ ପୂଜା ଭାବେ ଲୋକଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରେ।

ନୂତନ ନିୟମର ଉପାସନା

11କିନ୍ତୁ ଏବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାଯାଦକ ରୂପେ ଆସିଅଛନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିର ମହାଯାଦକ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଅନ୍ୟ ଯାଦକମାନଙ୍କ ଭଳି ତମ୍ଭୁରେ ଆପଣା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ମହତ୍ତର ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥଳରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହ ସ୍ଥାନଟି ମଣିଷମାନେ ତିଆରି କରି ନାହାଁନ୍ତି । 12ଏହ ସ୍ଥାନଟି ଏହ ଜଗତର ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଛେଳି ବା ଗୋବସ୍ତର ରକ୍ତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ନିଜ ରକ୍ତ ଘେନି ଏକାଥରକେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଓ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଆମକୁ ମୁକ୍ତି ଦାନ କଲେ ।

13ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଉପାସନାସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ପବିତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛେଳି, ବଳଦର ରକ୍ତ ଓ ଗାଈର ପାଉଁଶ ଛାଆ ଯାଇ ଥିଲା । ସେହି ରକ୍ତ ଓ ପାଉଁଶ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଗଣାରକୁ ପୁନର୍ବାର ପବିତ୍ର କରୁ ଥିଲା । 14ନିଗୂତ ରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରକ୍ତ ବହୁତ କିଛି ଅଧିକ କରି ପାରେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନନ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାକୁ ନିଖୁଣ ବଳିସ୍ୱରୂପେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ । ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ, ଆମର ମନକାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆମକୁ ଧୋଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶୁଣି କରି ଦେବ । ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ଆମ୍ଭ ହୃଦୟକୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରିବ । ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ନୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରିପାରିବା । 15ଅତଏବ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ନିୟମ ଆଣିଲେ । ଏହ ନୂତନ ନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୁତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ ହେବେ । ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ଏହ ଅଧିକାର ଭୋଗ କରିବେ । କାରଣ ପ୍ରଥମ ନିୟମ କାଳରେ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ପାପସବୁ କରିଥିଲେ, ତହିଁର ପ୍ରତିଦାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ ।

16ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଉଇଲ୍ ଛାଡ଼ି ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ସେହି ଲୋକଜଣକର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଉଚିତ । 17ତୁଳି ଲେଖିଥିବା ଲୋକ ଯଦି ନୀବିତ, ତାହେଲେ ସେହି ଉଇଲ୍‌ଟି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମଣିଷଟି ମରଗଲା ପରେ ଯାଇ ଉଇଲ୍‌ଟି ଲାଗୁ ହୋଇ ପାରିବ । 18ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ନିୟମ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି । ପ୍ରଥମ ନିୟମ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । 19ପ୍ରଥମରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଇଗ୍ରାୟି ଆଜ୍ଞା ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ତା’ପରେ ମୋଗା ବାନ୍ଧୁଗ୍ରୀଷ୍ଟକର ରକ୍ତ ସହତ ଜଳ ମିଶାଇଲେ । ତା’ପରେ ସେ ଲାଲ ରଙ୍ଗ ଓ ଏସୋବର ଡାଳଟିଏ ନେଇ ଜଳ ମିଶ୍ରିତ ରକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ତଥା ସବୁଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଛିଞ୍ଚିଲେ । 20ତା’ପରେ ମୋଗା କହିଲେ, “ଯେଉଁ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ନିୟମର ରକ୍ତ ଏହା ।” 21ମୋଗା ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରେ ସେହି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିଲେ । ଉପାସନା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେହି ରକ୍ତ ଛିଞ୍ଚିଲେ । 22ବ୍ୟବସ୍ଥା

କୁହେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ପାରିବ । ଓ ବିନା ରକ୍ତରେ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରି ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଳିଦାନ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଧୋଇ ଦେବ

23ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିକୃତିଗୁଡ଼ିକ ପଶୁବଳି ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଶୁଦ୍ଧତା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ବଳି ଦରକାର । 24ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଭିତରକୁ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତନିର୍ମିତ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ନାହିଁ । ଏହି ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନଟି ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥାନର ପ୍ରତିକୃତି ମାତ୍ର । ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଭିତରକୁ ଗଲେ । 25ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି । ମହାଯାଦକ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି । ପୁଣି ଉତ୍ତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ରକ୍ତ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଭଳି ନିଜର ରକ୍ତ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମହାଯାଦକ ଯେପରି ଥରକୁ ଥର ରକ୍ତ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ସେଭଳି ଥରକୁ ଥର ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିଲେ । 26ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ଅନେକ ଥର ସମର୍ପଣ କରି ଆଆନ୍ତେ, ତା’ହେଲେ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଦିନଠାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ଯାତନା ସହବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସିଲେ ଓ ନିଜକୁ ଉତ୍ତର କଲେ । ଯୁଗାନ୍ତ ସମୟରେ ଆପଣାକୁ ବଳିରୂପେ ଉତ୍ତର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ପାପ ହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । 27ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଥରେ ମରବା ଦରକାର । ଜଣେ ମଲାପରେ ତାହାର ବର୍ତ୍ତର ହୁଏ । 28ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଥରେ ବଳି ଭାବରେ ସମର୍ପିତ ହେଲେ, ଯେପରି ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ପାପ ଦୂର କରି ପାରିବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଥିବେ, ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆସିବେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବଳିଦାନ ଆମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ

10 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମକୁ ଭବିଷ୍ୟରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅସ୍ତୁ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରେ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ର ନୁହେଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମାନ ବଳିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସମର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ କୁହେ । ଯେଉଁଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି, ସେହି ବଳି ସମର୍ପଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବେହେଲେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ କରି ନ ଥାଏ । 2ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତା ତା’ହେଲେ ସେହି ବଳି ଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇ ସାରିଥାଆନ୍ତା । ସେହି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପରୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯାଇ ସାରିଥାନ୍ତେ । ସେମାନେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ନିଜ ପାପ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ଅନୁଭବ କରୁ ନ ଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଦାପି ତାହା କରି ପାରିବ ନାହିଁ । 3ସେମାନେ ଯେଉଁ ବଳି ଗୁଡ଼ିକ ଦିଅନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ

ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଏ । 4 ଏହାର କାରଣ ହେଲା ଯେ, ବଳଦମାନଙ୍କ ଓ ଛେଳିମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପାପ ହରଣ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି । 5 ଅତଏବ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଂସାରକୁ ଆସିଲେ ସେ କହିଲେ:

“ତୁମ୍ଭେ ବଳ ଓ ସମର୍ପଣ ରୁହଁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଇଁ ଗରୀରଚିତ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି,

6 ହୋମବଳ ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳରେ ତୁମ୍ଭେ ଖୁସି ହୁଅ ନାହିଁ । ବଳ ଦ୍ଵାରା ପାପହରଣ କଥାର ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଖୁସି ନୁହଁ ।

7 ତା’ପରେ ମୁଁ କହିଲି: ‘ପରମେଶ୍ଵର ମୁଁ ଅଛୁ ଏଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକରେ ମୋ ବକ୍ଷୟରେ ଲେଖା ଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ରୁହଁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ।’”

ଗୀତସଂହତା 40:6-8

8 ଏହି ଗାୟତ୍ରେ ସେ ପ୍ରଥମେ କହିଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବଳ ଓ ନୈବେଦ୍ୟମାନ ରୁହଁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ହୋମବଳ ଦ୍ଵାରା ବା ପାପହରଣ ହେବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବଳଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅ ନାହିଁ ।” ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଜ୍ଞାଦିଏ ଏହି ବଳଦାନ ପାଇଁ । 9 ତା’ପରେ ସେ କହିଲେ “ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ରୁହଁଥିବା କାମ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ।” ଅତଏବ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବଳଦାନ ପ୍ରଥା ସମାପ୍ତ କରି ନୂତନପ୍ରଥା ଆରମ୍ଭ କଲେ । 10 ପରମେଶ୍ଵର ରୁହଁଥିବା କର୍ମମାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେ । ଓ ଏହା ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଗରୀରର ବଳଦାନ ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ହେଲୁ । ଯୀଶୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ଉଲି ଅରେମାତ୍ର ସେହି ବଳଦାନ କଲେ ।

11 ଯାଦକମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଠିଆ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେହି, ସମାନ ବଳଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ବାରମ୍ବାର ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହିଭଳି ବଳ କେବେହେଲେ ପାପହରଣ କରି ପାରେ ନାହିଁ । 12 ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଥରେ ମାତ୍ର ବଳଦାନ ରୂପେ ସମର୍ପିତ କରି ଥିଲେ, ଓ ସେହି ବଳଦାନ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଟେ । 13 ତା’ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ତାହାଣ ପଟେ ବସିଲେ । ସେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବେ ନିଜ ଗର୍ଭମାନଙ୍କୁ, ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ତଳେ ରହିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି । 14 ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବଳଦାନ ଦ୍ଵାରା ଯୀଶୁ ନିଜଲୋକମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧ କରିଦେଲେ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରା ଯାଇଛି ।

15 ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଏହା ବକ୍ଷୟରେ କୁହନ୍ତି । ପ୍ରଥମରେ ସେ କୁହନ୍ତି:

16 “ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତରେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଏହି ରୁକ୍ତି କରିବି । ମୁଁ ମୋ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରଖିବି । ମୁଁ ମୋ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଲେଖିବି ।”

ଯିରିମିୟା 31:33

17 ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି:

“ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଓ କରୁଥିବା ମନ୍ଦକାମ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବି, ମୁଁ ସେ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣି କେବେ ହେଲେ ମନେ ପକାଇବି ନାହିଁ ।” ଯିରିମିୟା 31:34

18 ଓ ଏହିସବୁଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଗଲା ପରେ, ଆଉ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବଳଦାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ

19 ଅତଏବ ହେ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆମ୍ଭେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧୀନ ପାଇଛୁ । ଯୀଶୁଙ୍କର ରକ୍ତ କାରଣରୁ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଭୟରେ ଏପରି କରି ପାରବା । 20 ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଖୋଲି ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ନୂତନ ବାଟ ଦେଇ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରବା । ଏହା ଏକ ନିର୍ଭୟ ପଥ । ଏହି ନୂତନ ପଥଟି ପରଦା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଏ, ଯାହା କି ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀର ଅଟେ । 21 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଘରକୁ ଗାସନ କରୁଥିବା ଭଲି ଆମ୍ଭର ମଧ୍ୟ ଜଣେ ମହାଯାଦକ ଅଛନ୍ତି । 22 ଆମ୍ଭର ଦେହ ଶୁଦ୍ଧ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରିଛୁ । ଅତଏବ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖକୁ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହୃଦୟରେ ଆସ । ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ଵାସ ହେତୁ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତତା ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ । 23 ଆମ୍ଭର ଭରସାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରି ରଖ । ଆମ୍ଭେ ନିଜର ଭରସାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ ଚୋକିତା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, ତାହା କରିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାରବା ।

ପରମ୍ଭରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଦୃଢ଼ ହୁଅ

24 ଆମ୍ଭେ ପରମ୍ଭର ବକ୍ଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଏବଂ ପରମ୍ଭରକୁ ଭଲ ପାଇବା ଓ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହତ କରିବା ଉଚିତ । 25 କିଛି ଲୋକ ଯେପରି ମଣ୍ଡଳୀ ଉପାସନା ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ସେପରି ଏକାଠି ମିଳିତ ହେବା ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତା’ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେହି ଦିନଟି ନିକଟତର ହେଉଛି ଦେଖି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକାଠି ମିଳିତ ହୋଇ ପରମ୍ଭରକୁ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହତ କରିବା ଉଚିତ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ନିଅ ନାହିଁ

26 ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଲା ପରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ପାପକାମ କରି ଚାଲିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବା, ତା’ହେଲେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଉ, ପାପ ହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ବଳଦାନ ନାହିଁ । 27 ଆମ୍ଭେ ଯଦି ପାପ କରି ଚାଲିଥିବା, ତାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ବିଗୁରର ଭୟଙ୍କର ଆଗଙ୍କା ରହିଛି, ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୋଧୀ ନୀଚନିୟମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଥିବା ଭୟଙ୍କର ଅଗ୍ନି ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ରହିଛି । 28 ଯେଉଁଲୋକ ମୋଗାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନିବାକୁ ମନା କଲେ, ତାହାକୁ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଲାଗି ପୁଇ ବା ତିନିଦଶ ସାକ୍ଷୀ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ । କ୍ଷମା ଦିଆ ନ ଯାଇ, ତାହାକୁ ବଧ କରାଯାଇଥିଲା । 29 ତା’ହେଲେ ଯେଉଁଲୋକ

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଘୃଣା ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରେ, ତା'ପାଇଁ କଣ ଦଣ୍ଡବଧାନ ହେବା ଉଚିତ? ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ତା'ର ଦଣ୍ଡ ଅଧିକ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ହେବ। ନୂତନ ନିୟମ ଆରମ୍ଭ କରି ଥିବା ରକ୍ତ ପ୍ରତି ଯେଉଁଲୋକ ଅସମ୍ମାନଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଘୃଣାଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଲୋକର ଦଣ୍ଡ ଅଧିକ ଖରାପ ପ୍ରକାରର ହେବ କାରଣ ସେହି ରକ୍ତ ସେହି ଲୋକକୁ ଥରେ ପବିତ୍ର କରିଥିଲା।

30ଆମ୍ଭେ ନାଣୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ: “ମମ କାମ କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ମୁଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନ ଦେବି।” * ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ: “ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କରିବେ।” * **31**କୀର୍ତ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ନିଶ୍ଚୟ ପାପୀ ପଡ଼ିଯିବା, ଗୋଟିଏ ଭୟଙ୍କର କଥା।

ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସାହସ ଓ ଆନନ୍ଦକୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ

32ପ୍ରଥମଥର ସତ୍ୟ ଜାଣିବା ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଅ। ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଯାତନା ସହତ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ ରହିଥିଲୁ। **33**ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାମାନ କହୁଥିଲେ, ଓ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅପଦସ୍ୱ କରିଥିଲେ। ବେଳେବେଳେ ଏହି ଭଳି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ରାତି କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କଲୁ।

34ଯେଉଁମାନେ ବନ୍ଦୀଘରେ ରଖା ଯାଇ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବିଧାଗୁଡ଼ିକରେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଭାଗନେଲୁ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲୁ। ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଥିଲୁ। ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ରହିଥିଲୁ, କାରଣ ଜାଣିଥିଲୁ ଯେ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ତାହା ଅତ୍ୟଧିକ ଭଲ। ଏବଂ ତାହା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ରହିବ।

35ଅତ୍ୟଧିକ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସାହସ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ହରାଅ ନାହିଁ। ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସାହସ ପାଇଁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ। **36**ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ହେବା ଦରକାର। ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେହି ସବୁ କାମ କରି ସାରିଲୁ ପରେ, ସେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ। **37**ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟରେ,

“ଯାହାଙ୍କ ଆସିବା କଥା ସେ ଆସିବେ, ତାହାଙ୍କର ଡେରି ହେବ ନାହିଁ।

38ଯେଉଁଲୋକ ମୋ ସହତ ଧାର୍ମିକ, ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେ କୀର୍ତ୍ତ ରହିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେଲୋକ ଭୟରେ ମୁହଁ ମୋଡ଼େ, ମୁଁ ତା'ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବି ନାହିଁ।”

ହବକକୂଜ୍ 2:3-4

39କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ନୋହୁଁ ଯେଉଁମାନେ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ଓ ହଜିଯାଆନ୍ତି। ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି, ଓ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ଅଛୁ।

“ମମ କାମ ... ପ୍ରତିଦାନ ଦେବି।” ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ 32:35
 “ପ୍ରଭୁ ... କରିବେ।” ଗୀତସଂହତା 135:14

ବିଶ୍ୱାସ

11 ବିଶ୍ୱାସର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆମ୍ଭେ ଭରସା କରୁଥିବା ବିଷୟ ପ୍ରତି ସ୍ତମ୍ଭିତତା। ବିଶ୍ୱାସ ଏଭଳି ସ୍ତମ୍ଭିତ ବୋଧ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ନ ଦେଖୁ, ତାହା ବାସ୍ତବ ବୋଲି ଜାଣୁ। **2**ପ୍ରାରୀନ କାଳରେ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ଭଳି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ବୋଲି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଥିଲେ।

3ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ ବୁଝିଛୁ ଯେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଆଜ୍ଞା ବଳରେ କରି ଥିଲେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେ, ଆମ୍ଭକୁ ଦିଶୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ସୃଷ୍ଟି ଅଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି।

4କର୍ମିନ ଓ ହେବଲ ଦୁହେଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବା ହେତୁ ହେବଲ ଭଲ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର କହୁଥିଲେ ଯେ, ସେ ହେବଲ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବା ବଳି ପାଇଁ ପ୍ରସନ୍ନ ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ହେବଲର ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ତାହାକୁ ଭଲ ଲୋକ ବୋଲି କହୁଥିଲେ। ହେବଲ ମରି ଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସେ କଥା କହୁଛି। **5**ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ହନୋକଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ଉଠାଇ ନିଆ ହେଲା। ସେ କେବେବି ମୃତ୍ୟୁ ଅନୁଭବ କଲେ ନାହିଁ। ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ, ହନୋକଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖ କରି ଥିଲେ। ପରେ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଦି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ହନୋକଙ୍କୁ ନିଜ ସହତ ରହିବା ଲାଗି ନେଇ ରଲେ। **6**ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ। ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଦରକାର ଯେ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଦେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

7କେତେକ ଦେଖି ନ ପାରୁ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଦେଇଥିଲେ। ନୋହଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭକ୍ତିଭାବ ଥିଲା। ଅତ୍ୟଧିକ ନୋହ ନିଜ ପରିବାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ବଡ଼ ନାହାଦଟିଏ ତିଆରି କଲେ। ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ନୋହ ଦେଖାଇଲେ ଯେ, ନିଗତ ଦୋଷୀ ଥିଲା। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ଧାର୍ମିକ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନୋହ ନିଶ୍ଚୟ ଥିଲେ।

8ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତାନ ଛାଡ଼ିବାକୁ, ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଡାକିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅବ୍ରହାମ ଜାଣି ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରହାମ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ମାନିଲେ, ଓ ସେହି ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ। **9**ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଅବ୍ରହାମ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ। ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଯାତ୍ରୀ ଭଳି ରହିଲେ, ନିଶ୍ଚୟ ବାସିନ୍ଦା ଭଳି ନୁହେଁ। ବିଶ୍ୱାସ ଥିବା ହେତୁ ସେ ଏପରି କଲେ। ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୂବଙ୍କ ସହତ ଅବ୍ରହାମ ତମ୍ଭୁରେ ରହିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯାକୂବ ମଧ୍ୟ **10**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ

ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇ ଥିଲେ। ଅବୁହାମ ସ୍ତୁତ୍ୱ ମୂଳଦୁଆ ଥିବା ନଗରୀ* ର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ସେହି ନଗରୀଟିର ଯୋଦନା ଓ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ।

11ପିଲିପିଲି ହେବା ପାଇଁ ଅବୁହାମଙ୍କର ବୟସ ଅଧିକ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସାଗର ପିଲିପିଲି ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅବୁହାମଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା, ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ହେବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୁରଣ କରିବା ବିଷୟରେ ଅବୁହାମ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ଥିଲେ। 12ଏହି ଲୋକ ଦଶକ ଏତେ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତବଦ୍ଧ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଦଶେ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଆକାଶର ତାରଣଣ ଓ ସମୁଦ୍ର କୁଳର ବାଳି ଭଳି ଅସଂଖ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲେ।

13ସେହି ସମସ୍ତ ମହାନ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ସହତ ଜୀବିତ ରହିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ନିଜଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ବସ୍ତୁମାନ ସେହିଲୋକମାନେ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଖାଲି ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ତୁତ୍ୱର ଉବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବ, ଓ ସେମାନେ (ସେତିକିରେ) ଖୁସି ହେଲେ। ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏହି ପୁଅବୀରେ ଯାତ୍ରୀ ଓ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି। 14ଯେଉଁଲୋକମାନେ ସେହିଭଳି କଥା ମାନ ନିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଗୋଟିଏ ଦେଶ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାରତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରନ୍ତି। 15ଯଦି ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଛାଡ଼ି ଥିବା ଦେଶ ବିଷୟରେ ଭୀରୁ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହିସ୍ଥାନକୁ ଫେରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଖୋଦି ପାଇ ପାରି ଥାଆନ୍ତେ। 16କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ଦେଶ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦେଶ। ତେଣୁ, ପରମେଶ୍ୱର ସଙ୍କୋଚ କଲେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଭାବରେ ପରିଚିତ ହେବା ପାଇଁ। ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଲାଗି ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ନଗର ତିଆରି କରି ରଖି ଅଛନ୍ତି।

17-18ପରମେଶ୍ୱର ଅବୁହାମଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଅବୁହାମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଥିଲେ ଯେ, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ବଳିରୂପେ ସମର୍ପିତ କରିବ। ଅବୁହାମଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଥିବାରୁ ସେ ତାହା ମାନିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅବୁହାମ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଅବୁହାମଙ୍କୁ କହି ସାରିଥିଲେ ଯେ, “ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ଧାରା ତୁମର ବଂଶଧରମାନେ ଆସିବେ।” କିନ୍ତୁ ନିଜର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ସେ ସମର୍ପିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ ଅବୁହାମ ଏପରି କଲେ। 19ଅବୁହାମ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇ ଆଣି ପାରିବେ। ପ୍ରକୃତରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଗଲୁବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବୁହାମଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ଦେଲେ। ସେତେବେଳେ ଅବୁହାମ ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଫେରି ପାଇଲେ।

20ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ ଇସ୍ରାଏଲ, ଯାକୁବ ଓ ଏସୌଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଉବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ। 21ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ ହିଁ, ମଲବେଲେ ଯାକୁବ, ଯୋଷେଫଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ରକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ସେ ନିଜର ବାଡ଼ି ଉପରେ ନିଜ ପତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ।

22ବିଶ୍ୱାସ ଧାରା ହିଁ, ନିଜର ଶେଷ ସମୟ ନିକଟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଯୋଷେଫ ଇଗ୍ରାୟେଲ ନିବାସୀମାନଙ୍କର ମିଶର ଦେଶରୁ ନିର୍ଗମନ ବିଷୟରେ, ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାହାଙ୍କୁ କପରି କବର ଦେବେ, ସେ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ।

23ବିଶ୍ୱାସ ଧାରା ହିଁ, ମୋଶାଙ୍କର ମା ଓ ବାପା ମୋଶାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା ପରେ ତିନିମାସ ଧରି ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ମୋଶା ସୁନ୍ଦର ଶିଶୁଟିଏ। ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରିବାକୁ ଭୟ କରି ନ ଥିଲେ।

24ମୋଶା ବଡ଼ ହୋଇ ମଣିଷ ହେଲେ। ସେ ଫାରୋଙ୍କ ଝିଅର ପୁତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ମନା କଲେ। 25ସେ ପାପର କ୍ଷଣିକ ସ୍ତ୍ରୀଖଣ୍ଡୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଲେ ନାହିଁ। ତା’ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ୍ୟ ହେଉଥିବା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ସହିବା ପସନ୍ଦ କଲେ। ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ସେ ଏପରି କଲେ। 26ମିଶର ଦେଶର ସମସ୍ତ ଧନଭଣ୍ଡାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବଦଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟ ସହନ କରିବା, ମୋଶା ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ମନେ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧାରା ଉବିଷ୍ୟତରେ ମିଳିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରତିଦାନ ପାଇଁ ସେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କଲେ। 27ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ କାରଣରୁ ମୋଶା ମିଶର ଦେଶ ଛାଡ଼ିଲେ। ସେ ରାଜାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ନ ଥିଲେ। ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ପାରିଲା ଭଳି ନିଜ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ ଥିଲେ। 28ମୋଶା ନିସ୍ତାର ଭୋଦି* (ପର୍ବ) କରି ଧାରା ମାନଙ୍କରେ ରକ୍ତ ସିଞ୍ଚନ କଲେ। ଯିହୁଦୀଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଥମଦାତ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଦୂତ ଯେପରି ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୋଶା ଏପରି କଲେ। ମୋଶାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ ସେ ଏପରି କଲେ।

29ବିଶ୍ୱାସଥିବା ହେତୁ ହିଁ ମୋଶାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀଫସାଗର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗୁଣ୍ଡିଲି ଭୁଇଁ ଥିଲା ଭଳି ଗୁଲିଗୁଲି ପାରି ହୋଇ ଗଲେ। ଯେତେବେଳେ ମିଶରଦେଶର ଲୋକେ ସ୍ତ୍ରୀଫସାଗର ଦେଇ ଯିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ସେମାନେ ବୁଡ଼ି ଗଲେ।

30ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଯିରୀହୋ ନଗରର ପାଚେରୀଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ସାତଦିନ ପରିକ୍ରମା କଲପରେ, ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ି ଗଲା।

31ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ ଧାରା, ଗୃହବ ନାମ୍ନୀ ବେଶ୍ୟା, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୁପ୍ତଚର ମାନଙ୍କୁ ମିତ୍ର ଭଳି ସ୍ୱାଗତ କଲା, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା, ଓ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମାନିବାକୁ ମନା କରି ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହତ ମୃତ ହେଲା ନାହିଁ।

ସ୍ତୁତ୍ୱ ମୂଳଦୁଆ ଥିବା ନଗରୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ନିଜଲୋକ (ସନ୍ତ) ରହୁଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ନଗରୀ। ଏହାକୁ ‘ସ୍ୱର୍ଗର ଯିରୁଶାଲମ’ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି। ଏବଂ 12:22

ନିସ୍ତାର ଭୋଦି ଗୋଟିଏ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ। ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହି ଦିନରେ, ଯିହୁଦୀମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ମିଶର ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ବୋଲି ବିଶେଷ ଭୋଦିର ଆୟୋଜନ କରନ୍ତି।

32ମୁଁ ଅଧିକ ଆଉ କଣ କହବି, ଓ କି ଉଦାହରଣ ମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି? ଗିଦୟୋନ, ବାରାକ, ଗାମଗୋନ, ଯିଓହା, ଦାଉଦ, ଗାମୁୟେଲ, ଓ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ କହବା ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ଅଧିକ ସମୟ ନାହିଁ, 33ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବହୁତ ଅଧିକ ବଂଶୀ ଥିଲା। ସେହି ବଂଶୀ ବଳରେ ସେମାନେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରାସ୍ତ କରି ଥିଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ବନ୍ଧନ ଗୁଡ଼ିକ ପାଲଟେ। ସେମାନେ ନିଜ ବଂଶୀ ସ୍ଵରା ସିଂହାସନଙ୍କର ମୁହଁ ବନ୍ଦ କଲେ। 34ସେହି ବଂଶୀ ବଳରେ କେତେ ଦଣ୍ଡ ଅଗ୍ନିର ଗନ୍ଧ ବନ୍ଦ କଲେ, ଓ କେତେ ଲୋକ ଖସି ଦ୍ଵାର ମରବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ। ବଂଶୀ କାରଣରୁ ଦୁର୍ବଳ ଲୋକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ। ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଶତ୍ରୁ ସେନାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। 35ମୃତ୍ୟୁର ଲୋକମାନେ ପୁନଃଜୀବିତ ହୋଇ ପରବାରରେ ନିଜ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାତନା ଦିଆହେଲା, ସେମାନେ ସ୍ଵାଧୀନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନଃଜୀବନ ଲାଭ କରି ଗୋଟିଏ ଅଧିକ ଭଲ ଜୀବନ ପାଇ ପାରିବେ ବୋଲି ଭାବି ଏହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। 36କେତେ ଲୋକ ହାସ୍ୟର ପାତ୍ର ହେଲେ ଓ କୋରଡ଼ା ଆଘାତ ପାଇଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ, ଓ ବନ୍ଦୀଘରେ ରଖା ଗଲେ। 37ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ଦିଆହେଲା, ଓ କରତରେ ଦୁଇ ଫାଳ କରି ଚିରି ଦିଆହେଲା। କେତେକଙ୍କୁ ଖତ୍ତରଦ୍ଵାରା ମାରି ଦିଆ ହେଲା। ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେ ଦଣ୍ଡ ମେଷ ଓ ଛେଳିର ଚମଡ଼ା ପିନ୍ଧିଲେ। ସେମାନେ ଗରିବ ଥିଲେ, ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତିତ ହେଲେ, ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମର୍ଦ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ପାଇଲେ। 38ଏହି ମହାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଲାଗି ପୃଥିବୀ ଉପଯୁକ୍ତ ନ ଥିଲା। ସେମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ଓ ପାହାଡ଼ରେ ବୁଲିଲେ ଓ ଗୁମ୍ଫା ଏବଂ ଭୂମିରେ ଥିବା ଗାତ ମାନଙ୍କରେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। 39ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ନିଜର ବଂଶୀ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡା ଶୁଣା। କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହି ହେଲେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହାନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଇ ପାରି ନଥିଲେ। 40ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମକୁ କିଛି ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ। ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯୋଜନା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ କେବଳ ଆତ୍ମ ସହିତ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ।

ଆମ୍ଭେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ

12 ଆତ୍ମର ଗୁରୁପଟେ, ବଂଶୀଧାରୀ ଆତ୍ମର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ରହିଛନ୍ତି। ବଂଶୀଧର ବନ୍ଧନରେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଆତ୍ମକୁ କହିଥାଏ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ହେବା ଉଚିତ। ଆମ୍ଭେ ଜୀବନରେ ଆଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯାହା କିଛି ବାଧା ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ୍ଭେ ଆଡେଇ ଦେବା ଉଚିତ ଓ ଆତ୍ମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦୌଡ଼ରେ ଦୌଡ଼ିବା ଉଚିତ। ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଥିବା ଦରକାର। ଆତ୍ମକୁ ସହଜରେ ବାନ୍ଧି ରଖୁଥିବା ପାପକୁ ଆମ୍ଭେ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ। 2ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ। ଆତ୍ମ ବଂଶୀଧର ନେତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି। ସେ ଆତ୍ମର ବଂଶୀଧର ସିଦ୍ଧ

କରନ୍ତି। ସେ କୃତ୍ରିମ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁର ଯାତନା ଭୋଗିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ କୃତ୍ରିମ ଲଜ୍ଜାକୁ ଏକ ଅର୍ଥହୀନ ବନ୍ଧନ ବୋଲି ମନେ କରି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଆନନ୍ଦର ଲକ୍ଷ ରଖିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାହା କଲେ। ଏବେ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଂହାସନର ତାହାଣରେ ବସିଛନ୍ତି। 3ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଭାବଦେଖ। ଯେତେବେଳେ ପାପୀଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରୁ ଥିଲେ, ସେ ଅତି ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସବୁଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭଳି ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ହୁଅ। ଚେଷ୍ଟା କରିବାରୁ ନିରୁତ୍ସାହ ହୁଅ ନାହିଁ।

ପରମେଶ୍ଵର: ପିତାତ୍ମକ

4ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସଂଗ୍ରାମ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ। 5ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦାକ୍ୟ କୁହନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛ:

“ହେ ମୋର ପୁତ୍ର! ଯେତେବେଳେ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି ଭାବନାହିଁ ଯେ ତାହା ମୂଲ୍ୟହୀନ, ଓ ଯେତେବେଳେ ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭର ସଂଗୋଧନ କରନ୍ତି ଚେଷ୍ଟା କରିବାରେ ନିରୁତ୍ସାହ ହୁଅ ନାହିଁ।

6ପୁତ୍ର ଭଲ ପାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି, ଓ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ମାନୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ସେ ଗାସ୍ତି ଦିଅନ୍ତି।”
ହତୋପଦେଶ 3:11-12

7ଅତଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାତନାକୁ ପିତାଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ବୋଲି ଭାବି ଗ୍ରହଣ କର। ଦଣ୍ଡେ ପିତା ତାର ପୁତ୍ର ପ୍ରତି ଯେଭଳି ବ୍ୟବହାର କରେ, ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। 8ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ର ପିତା ଦ୍ଵାରା ଦଣ୍ଡ ପାଇ ଥାଏ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ଦଣ୍ଡ ପାଇନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ର ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଉଚିତ, ତାହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବୈଧ ପୁତ୍ର ଅଟ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପୁତ୍ର ନୁହଁ। 9ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାପାମାନେ ଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ତଥାପି ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ବାପାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇଲୁ। ଅତଏବ ଏହା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ଆତ୍ମଗୁଡ଼ିକର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଦଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ। ଏପରି କଲେ ଆମ୍ଭେ ଜୀବନ ପାଇବା। 10ଆତ୍ମର ପୃଥିବୀର ପିତାମାନେ ଆତ୍ମକୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଧରି ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ସେମାନେ ଯେପରି ଭଲ ଭାବିଲେ, ସେହିପରି ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତାହାଙ୍କ ନିଜଭଳି ଆତ୍ମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି। 11ଦଣ୍ଡ ପାଇଲ ବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରୁ ନାହିଁ। ଦଣ୍ଡ ପାଇବା କଷ୍ଟଦାୟକ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ, ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଦ୍ଵାରା ଗିଠିବା ପରେ, ଆମ୍ଭେ ଶାନ୍ତି ଲାଭ କରୁ ଓ ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ ବତାଉ।

ଦୀବନ ପଦ୍ଧତି ବନ୍ଧନରେ ସାବଧାନ ରୁହ

12ତୁମେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଯାଇଛ । ଅତଏବ ନିଜକୁ ପୁନର୍ବାର ଶକ୍ତଶାଳୀ କର । 13ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ଦୀବନଯାପନ କର, ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହେବାର କାରଣ ହେବ ନାହିଁ, ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇ ପାରିବ ।

14ସମସ୍ତଙ୍କ ସହତ ଗାନ୍ଧରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ପାପରହତ ଦୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କର । ଯଦି ଦଶଙ୍କର ଦୀବନ ପଦ୍ଧତି ନୁହେଁ, ତା’ହେଲେ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ । 15ସାବଧାନ ରୁହ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବାରେ ବଞ୍ଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ସାବଧାନ ରୁହ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କୌଣସି ଲୋକ ଡିକ୍ଟାଗରମ୍ଭୁଳ ନ ହେଉ । ସେଭଳି ଲୋକ ସମୁଦାୟ ଦଳକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେବେ ।

16ସାବଧାନ ରୁହ ଯେପରି କେହିହେଲେ ଯୈନ ବ୍ୟଭିଚାର ନ କରେ । ସାବଧାନ ରୁହ ଯେପରି କେହି ଏସୌ ଭଳି ନ ହେଉ । ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଶକ୍ତ କରେ ନାହିଁ । ଏସୌ ଦ୍ୟେଷ୍ଟପୁତ୍ର ଥିଲ, ଓ ସେ ତା’ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସବୁକିଛି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ପାଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଅଧକର ଭୋଦନ ବଦଳରେ ସେ ସବୁକିଛି ବକ୍ତି କରି ଦେଲା । 17ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିଛ ଯେ, ଏପରି କରି ସାରିଲ ପରେ, ଏସୌ ବାପାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଲା । ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲା ଯେ, ସେ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲା । କିନ୍ତୁ ତା’ବାପା ତାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ମନା କଲେ, କାରଣ ଏସୌ ଯାହା କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉପାୟ ପାଇ ପାରିଲ ନାହିଁ ।

18ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ନୁଆ ନାଗାକୁ ଆସିଛ । ଏହି ସ୍ଥାନଟି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଆସିଥିବା ପର୍ବତ ଭଳି ନାଗା ନୁହେଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛୁଇଁ ପାରୁଥିବା ଓ ନିଆଁରେ ଜଳୁଥିବା ପର୍ବତ ପାଖକୁ ଆସି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ଧାରୁଆ, ଝାପୁଆ ଓ ଝଡ଼ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆସିନାହିଁ । 19ସେଠାରେ ତୁରୀର ଧୂନି, ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଉତ୍ତାରଣ କରୁଥିବା ଧୂନି ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ସେ ଧୂନି ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଯେପରି ନ ଶୁଣନ୍ତ । 20ସେମାନେ ଆଦେଶକୁ ସହ ପାରିଲେ ନାହିଁ: “ଯଦି କିଏ, କୌଣସି ପଶୁ ମଧ୍ୟ, ପର୍ବତକୁ ଛୁଁଏ ତା’ହେଲେ ତାହାକୁ ପଥର ଆଘାତ ଦ୍ଵାରା ମାରି ଦେବାକୁ ହେବ ।” * 21ସେହି ଲୋକମାନେ ଯାହା ଦେଖିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା ଯେ, ମୋଗା କହିଥିଲେ: “ମୁଁ ଭୟରେ ଥରୁଛି ।” *

22କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରି ନାଗାକୁ ଆସିନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ନୂତନ ନାଗାକୁ ଆସିଛ, ତାହାର ନାମ ସୀୟୋନ ପର୍ବତ ।* ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନଗରୀକୁ ଆସିଛ, ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା ଓ ଆନନ୍ଦରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହଜାର ହଜାର ସ୍ଵର୍ଗଦୂତଙ୍କ

ପାଖରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛ । 23ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଥମକାତ* ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛ । ସେମାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଲେଖା ରହିଛି । ସବୁଲୋକଙ୍କର ବିଚାରପତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସିଛ । ଯେଉଁଲୋକମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସିଛ । 24ତୁମ୍ଭେମାନେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ନୂତନ ନିୟମ ନିଦଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ହେବଲଙ୍କ ରକ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭଲ ବାକ୍ୟ କହି ପାରୁଥିବା ରକ୍ତ ସେଚନ* ନିକଟକୁ ଆସିଛ ।

25ସାବଧାନ ରୁହ, ଓ ପରମେଶ୍ଵର କଥା କହିଲା ବେଳେ ଶୁଣିବାକୁ ମନା କର ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସେ ପୁଅବୀର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଏବେ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଗରୁ କହୁଛନ୍ତି । ଅତଏବ, ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମନା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଅତି ଖରାପ ହେବ ।

26ଆଗରୁ ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, ତାହା ପୁଅବୀକୁ କମ୍ପାଇ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, “ଆଉ ଅରେ ମୁଁ କମ୍ପାଇବି କେବଳ ପୁଅବୀକୁ ନୁହେଁ ବରଂ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ପାଇବି ।” * 27“ଆଉ ଅରେ” କହିବା ଅର୍ଥ ଯେ ଯାହାକିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯିବ । ସେହିଗୁଡ଼ିକୁ ଟଳମଳ କରାଯାଇ ପାରିବ ଓ ଯେଉଁ ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକୁ ଟଳମଳ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ରହିବେ ।

28ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା କଥା ଯେ, ଯେଉଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆମ୍ଭକୁ ଦିଆ ଯାଇଛି, ତାହା ଟଳମଳ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିବା ଉଚିତ, ଓ ଏପରି ପଦ୍ଧତିରେ ଉପାସନା କରିବା କଥା ଯେ ସେ ଯେପରି ପ୍ରସନ୍ନ ରହିବେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ଉପାସନା କରିବା, ଓ ଭୟ ସହତ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା । 29କାରଣ ଆମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନିଭଳି ଅଟନ୍ତି ।

13 ଶ୍ରୀୀଶୁଙ୍କଠାରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ପ୍ରେମଭାବ ରଖିଥାଅ । 2ନିଜ ଘରେ ସ୍ଵାଗତ ନଶାଇ ସର୍ବଦା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କଥା ମନେ ରଖ । କେତେଲୋକ ଏହିପରି କରି ଅନାଶତରେ ସ୍ଵର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । 3ବନ୍ଦୀଘରେ ଥିବା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀଘରେ ଥିବା ଭଳି ସେମାନଙ୍କୁ ମନେ ରଖ । ଯେଉଁମାନେ ଯାତନା ପାଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲି ନାହିଁ । ମନେ ରଖ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ରହି ପାର ।

“ଯଦି କିଏ ... ଦେବାକୁ ହେବ ।” ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ, 19:12-13
“ମୁଁ ଭୟରେ ଥରୁଛି” ଦ୍ଵିତୀୟ ବବରଣ 9:19
ସୀୟୋନ ପର୍ବତ ଯିରୁଶାଲମ ଲାଗି ଅନ୍ୟ ନାମ ।

ପ୍ରଥମ କାତ ଯିହୁଦୀ ପରିବାରର ପ୍ରଥମକାତ ସନ୍ତାନ ଅତି ମହତ୍ଵପୁର୍ଣ୍ଣ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ଏହି ଭଳି ।
ରକ୍ତ ସେଚନ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ (ମୃତ୍ୟୁ)
“ଆଉଅରେ ... କମ୍ପାଇବି ।” ହାଗୟ, 2:6

4ବିବାହକୁ ସବୁଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବାହକୁ କେବଳ ଦୁଇ ଦଣ୍ଡକ ଭିତରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରଖି ପବିତ୍ର ରଖିବା ଉଚିତ । ଯେଉଁମାନେ ଯୌନଗତ ପାପ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କରୁଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବରୁଣ କରବେ 5ନିଜ ଜୀବନକୁ ଧନର ଲୋଭରୁ ମୁକ୍ତ ରଖ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ସେଥିରେ ସନ୍ତୋଷ ଲାଭ କର । ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି:

“ମୁଁ ଭୃତ୍ୟକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ; ମୁଁ ଭୃତ୍ୟଠାରୁ କେବେହେଲେ ଦୂରେଇ ଯିବି ନାହିଁ।”

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 31:6

6ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ନିଃସନ୍ଦେହ ଭାବରେ କହିପାରିବା:

“ପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ମୁଁ ଭୟ କରବି ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟ ମୋର କିଛି କରପାରିବ ନାହିଁ।”

ଗୀତସଂହତା 118:6

7ଭୃତ୍ୟମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ କପର ଜୀବନଯାପନ କରି ଥିଲେ, ଓ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ତାହା ମନେ ପକାଅ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କର । 8ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରତକାଳ, ଆଦି ଓ ସବୁ ସମୟପାଇଁ ସମାନ ଅଛନ୍ତି ।

9ନାନା ପ୍ରକାରର ଅଜଣା ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ ବାଟରେ ପରଗୁଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଖାଦ୍ୟର ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତଶାଳୀ ହେବା ଉଚିତ । ଏହି ଭଳି ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ମାନିବା ଦ୍ୱାରା କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳେ ନାହିଁ ।

10ଆତ୍ମର ବଳିଷ୍ଠ ଅଛି । ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ* ରେ ସେବା କରୁଥିବା ଯାଜକମାନେ ଆତ୍ମ ବଳିରୁ ଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । 11ମହାଯାଜକ ପଶୁମାନଙ୍କର ରକ୍ତକୁ ଅତି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି, ଓ ପାପ ପାଇଁ ସେ ରକ୍ତକୁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶିବର ବାହାରେ ପଶୁମାନଙ୍କର ଶରୀରଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଡ଼ି ଦିଆଯାଏ । 12ସେହି ଭଳି ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ସହର ବାହାରେ ଯାତନା ପାଇଲେ । ନିଜ ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ମଲେ । 13ଅତଏବ, ଆମ୍ଭେ ଶିବର ବାହାରକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ଉଚିତ । ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ, ଯୀଶୁ ପାଇଥିବା ସମାନ ଲଜ୍ଜା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । 14ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଆତ୍ମର କୌଣସି ଚରସ୍ଥାୟୀ ନଗର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ନଗରପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛୁ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବ । 15ଅତଏବ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆତ୍ମର ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ବିଷୟ ଆମ୍ଭେ କେବେ ହେଲେ ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣପୂର୍ବକ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ ସେହି ‘ବଳି’ ଅଟେ । 16ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଭଲ କାମ କରିବା କେବେହେଲେ ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ଅନ୍ୟଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଅର୍ପଣ କର । ଏହି ପରି ବଳି ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । 17ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର । ସେମାନଙ୍କର ଅଧୀନରେ ରୁହ । ସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଅତଏବ, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜଗି ଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ଯେପରି ଏହି କାମଟି ସେମାନେ ଖୁସି ମନରେ କରିବେ, ଦୁଃଖରେ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କର କାମ କଠିନ ହେଲେ, ତା’ଦ୍ୱାରା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

18ଆତ୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଥାଅ । ଆମ୍ଭେ ସବୁବେଳେ ସର୍ବୋଚ୍ଚକୁ କାମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ, ଆମ୍ଭେ କରୁଥିବା କାମ ଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁ । 19ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ଭୃତ୍ୟମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯେ, ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଶୀଘ୍ର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାନ୍ତୁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ଅପେକ୍ଷା ଏହା ମୁଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚାହେଁ ।

20-21ମୁଁ ଶାନ୍ତର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଯେ, ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଭୃତ୍ୟମାନେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଆତ୍ମର ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନଃ ଜୀବିତ କରିଥିଲେ । ମହାନ ମେଷପାଳକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ହେତୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କଲେ । ତାହାଙ୍କର ରକ୍ତ ହିଁ ନୂତନରୁକ୍ତ ଆରମ୍ଭ କଲା । ଏହି ନୂତନରୁକ୍ତ ଚିରନ୍ତନ ଅଟେ । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କଲାଭଳି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମ ଦ୍ୱାରା କରାଉ ଥାଆନ୍ତୁ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଏପରି କରନ୍ତୁ ବୋଲି ମୁଁ କହୁଛି । ସଦାସର୍ବଦା ଯୀଶୁଙ୍କ ମହମା ହେଉ । ଆମେନ! 22ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୋ କହିଥିବା କଥା ଗୁଡ଼ିକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଶୁଣ ବୋଲି ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରେ । ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ କହିଛି । ଏହି ଚିଠିଟି ବହୁତ ଲମ୍ବା ନୁହେଁ । 23ଆତ୍ମ ଭାଇ ତୀମଥ ବନ୍ଦୀଗୃହରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଭୃତ୍ୟମାନେ ଜାଣ ବୋଲି ମୋର ଇଚ୍ଛା । ଯଦି ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ଦୁହେଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିବୁ । 24ସେଠାରେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନେତାମାନଙ୍କୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମର ନମସ୍କାର ଦର୍ଶାଇବ । ଇତାଳିଆ ଦେଶର ସମସ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ।

25ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଭୃତ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହତ ରହି ଥାଉ ।

ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବା ସ୍ଥଳ ଓ ଯିହୁଦୀଯାଜକମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥଳ: ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ତମ୍ଭୁ ।